ANUL XI. No. 1159 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 30 Ianuarie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon redacție: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Directori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administrație: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

CONSILIUL FEDERAL DE SÂMBĂTĂ ȘI DUMINECĂ

S'a aprobat ancheta... financiară a Uniunii. Din nou pașaportul clubului Victoria

Sâmbătă seara Consiliul Federal — alcătuit din membrii Biroului federal și delegații celor 5 ligi — s'a întrunit la F. R. F. A. în ședință extraordinară.

Au participat domnii: avocat Paul Nedelcovici, care a prezidat, căpitan Dumitrescu — secretarul general al F. R. F. A. — N. Lucescu, O. Luchide, Radu Istrati și L. Silbermann.

Ligile au fost reprezentate astfel: Liga de sud, prin d-nii avocat Jean Lucescu și C. Leoveanu. Liga de est prin d-nii ing. Bocancea și Stelian. Liga de vest prin d. av. Liviu Iuga și Liga de nord prin d. procuror Birăescu.

Liga de centru nu s'a prezentat.

După verificarea mandatelor făcută de d-nii J. Lucescu și C. Leoveanu s'a procedat la verificarea procesului verbal al ședinței trecute. Operația aceasta a stârnit o discuție care după o oră întreagă de orchestrație inutilă, în momentul când ajunsese la cel mai acut fortissimo, n'a putut să fie temperată decât prin... intervertirea câtorva puncte din numitul proces verbal.

Calmarea spiritelor a permis intrarea în ordinea de zi a ședinței.

S'a luat deci în discuție (mai în surdină) raportul comisiei de anchetă în faimoasa trecere a clubului Victoria din Constanța, peste Dunăre, spre Varna.

Cum această chestiune impunea implicarea în cauză a d-lui Bucur Bârsu — învinuit că a semnat cererea către legația bulgară pentru a obține viza gratuită — Consiliul federal a divizat-o în două.

A trecut în sarcina Districtului Constanța culpa clubului Victoria, iar cazul Bârsu și l-a asumat, supunându-l unei imediate soluționări.

Membrii Biroului federal — în care d. Bârsu cumulează calitatea de membru supleant — s'au recuzat.

In completul celor 7 reprezentanți ai ligilor, după noui discuții interminabile Consiliul federal l-a achitat pe d. Bârsu cu 5 voturi contra 2.

D. Bârsu hotărât să demisioneze

Deși achitat, d. Bârsu a declarat după ședința de Sâmbătă a Consiliului că va demisiona din toate funcțiunile pe cari le deține la F. R. F. A.

Cauzele acestei demisii nu se cunosc. Se pot bănui însă în faptul că achitarea d-sale a comportat prea multe argumente și mai ales că n'a fost obținută cu unanimitatea din care d. Bârsu făcuse un ultimatum.

Intre F. R. F. A. și Uniune

Ultimul punct al ordinei de zi — pe care verva oratorică a Consiliului era s'o identifice, pentru circumstanță, cu zorii zilei — îl alcătuia răspunsul pe care Consiliul urma să-l dea în privința anchetei la F. R. F. A. pe care Uniunea a solicitat-o, a somat-o (și o mai așteaptă încă).

In această privință Consiliul a pulsat la unison. S'a pus pe resortul hotărîrii din ședința anterioară când a declarat că nimeni în afară de Consiliu nu are drept să se amestece la F. R. F. A., și a stilizat cam următoarea nouă clacare a Uniunii:

Consiliul federației de football nu recunoaște membrilor Uniunii calitatea legală de a se amesteca în chestiunile F. R. F. A. Totuși, ancheta U. F. S. R. având caracterul unui juriu de onoare (și pentru lămurirea opiniei publice) consiliul federal admite... o anchetă în gestiunea financiară. Nu însă și în aceia administrativă a federației.

La ora 1 jum., ședința a fost ridicată, consiliul urmând să se întrunească Duminecă dimineața în ședință ordinară.

Ce s'a hotărât Duminecă

Eri dimineață Consiliul federal s'a întrunit din nou, având drept ordine de zi a ședinței următoarele 3 puncte esențiale:

1) Calendarul internațional al României pe anul 1933;

2) Organizarea Cupei balcanice la București, și

3) Raporturile cu Ungaria.

Printr'un curios proces depurativ, ordinea de zi a fost oarecum transformată, o bună parte din punctele cari trebuiau să fie rezolvate fiind eliminate.

Nu s'a mai luat în discuție decât organizarea la București a Cupei balcanice, condimentată cu câteva chestiuni interne de o importanță relativă.

Calendarul internațional a fost amânat (pentru calende). Iar relațiile cu Ungaria scoase depe rol.

Au participat din partea Biroului federal d-nii: căpitan Dumitrescu, O. Luchide, N. Lucescu, R. Istrati și L. Silbermann.

Ligile au fost reprezentate ca și în ajun cu excepția d-lui Juga, care a absentat și a d-lui Jean Lucescu, înlocuit cu d. avocat Chiriceanu.

A lipsit de-asemeni și d. Paul Nedelcovici, al cărui loc de președinte a fost atribuit d-lui procuror Birăescu.

*

După ratificarea unor afilieri provizorii pronunțate de Biroul federal. Consiliul a trecut la modificarea câtorva articole din regulament.

1) S'a modificat în primul rând capitolul care privește sancționarea jucătorilor, punându-se în sarcina cluburilor cari își suspendă echipierii, obligața de a le încunoștiința pedeapsa pe care le-au aplicat-o.

2) S'a acordat jucătorilor un termen de apel.

3) S'a hotărît că arbitrii de ligă pot fi și arbitri onorifici, și reducerea taxelor pe cari le plătesc grupările când apelează hotărîrea unui for oarecare.

4) S'au fixat apoi matchurile pentru cupa României. Sorții au decis următoarele întâlniri:

Liga de est — învinsul dintre liga de vest și liga de nord; la Cernăuți.

Liga de nord — Liga de centru, la Sibiu.

Data când se vor disputa aceste matchuri va fi fixată mai târziu de Biroul federal în acord cu ligile.

5) Taxele cari se percep cluburilor pentru matchurile internaționale au fost menținute.

6) Consiliul a hotărât apoi organizarea la București a Cupei balcanice.

Cum organizarea aceasta va însuma cheltueli cari depășesc posibilitățile actuale ale F.R.F.A. Consiliul a lăsat la latitudinea Biroului federal dreptul de a interveni pe lângă guvern solicitându-i o subvenție oarecare precum și dreptul de a cere câtorva persoane (din afara federației) să patroneze jocurile.

7) Ultimele două chestiuni au fost recursurile cluburilor Rovina Grivița și Universitatea (Cluj).

Recursul clubului Rovine Grivița — care cerea o indemnizație de 17.000 lei pentru matchul de campionat inter ligi pe care l-a jucat la Petroșani — a fost respins.

Recursul grupărei Universitatea împotriva omologării matchului C. A O. — Universitatea pe motiv că C.A.O. a utilizat în acest match pe Glanzmann, suspendat în acel timp fiindcă semnase și pentru Macabi (București) a fost admis.

Matchul Universitatea — C. A. O. va fi deci, rejucat.

La 3 și jumătate, epuizându-se ordinea de zi, ședința a fost ridicată.

ANCHETELE NOASTRE

De vorbă cu d. Gr. Urlățeanu

Vice președintele Juventus-ului despre activitatea și proectele clubului.

Clubul Juventus n'are președinte. Ultima adunare generală, a ales pe vice președinte, a ales comitetul de conducere, dar nu și-a ales președintele statutar. De ce? Răspunsul este simplu. De vreme ce d. Ettore Brunelli refuză să revină în fruntea clubului, niciunul dintre membrii proeminenți nu înțelege să încerce măcar, să se instaleze pe fotoliul lăsat vacant de întemeietorul Juventus-ului.

Este un fel de solidaritate mutuală, neexteriorizată decât prin gestul atât de semnificativ al refuzului de a candida pentru o demnitate pe care d. Ettore Brunelli a onorat-o atâția ani.

Dece nu vrea să revină d. Brunelli? Mulți dintre acei cari au urmărit îndeaproape desfășurarea vieții noastre sportive în ultimii ani știu că fostul conducător al Romcomit-ului și apoi al Juventus-ului, nu a luat frânele conducerii pentru a-și face o platformă în viața socială, sau pentru anumite satisfacții, cari — trebue să recunoaștem — atrag pe atâția în vâltoarea sportului și mai ales în... locurile de frunte.

D. Brunelli, a întemeiat vechiul Romcomit, numai și numai pentru că iubea sportul și voia să dea și altora ocazia să-l iubească în aceiași măsură. Altruismul său a mers atât de departe, încât a cheltuit o bună parte din averea sa personală pentruca înjghebarea pe care a condus-o atâta vreme, să corespundă întocmai năzuințelor sale.

Ce înseamnă Romcomit și Juventus pentru sportul bucureștean e de prisos să amintim aci. Trebue să arătăm însă că dacă spiritul organizator și dragostea nemărginită pentru sport a d-lui Brunelli n'ar fi dat roade la vremea lor, e greu de presupus că footballul bucureștean ar fi ajuns la desvoltarea de azi. Prin d. Brunelli s'a clădit prima arenă modernă în București și tot prin d-sa s'a dat prilej spectatorilor să asiste la dispute internaționale de mare anvergură încă de pe vremea când aspirațiile noastre pe acest tărâm nici nu îndrăzneau să se înfiripe măcar.

D. Brunelli s'a retras dela conducerea Juventus-ului când a văzut că activitatea sa cinstită nu găsește primirea pe care o merită în cercurile conducătoare ale footballului românesc. Adică — cu alte cuvinte — fostul președinte a renunțat la o sarcină atât de grea și de costisitoare în momentul când și-a dat seama că anumite procedee oficiale nu corespund felului său de a vedea.

Și cum d. Brunelli n'a râvnit nici odată locuri de conducere în erarhia noastră sportivă pentru a năzui să realizeze pe această cale ceiace nu putea în calitate de președinte de club, a preferat să abandoneze opera pe care a înfăptuit-o cu truda atâtor ani, mulțumindu-se să urmărească cu pasiunea aceluiași îndrăgostit de sport, izbânzile și înfrângerile clubului a cărui existență se poate confunda cu a sa proprie.

Și cum d. Brunelli n'a râvnit printre președinții de club n'a putut răspunde d. Brunelli.

In schimb, am avut prilejul să stăm de vorbă cu d. Gr. Urlățeanu, ales recent vice-președinte al Juventus-ului, un tânăr entuziast și dornic de muncă, unul din pleiada acelora cari se înhamă la desăvârșirea unei opere, conștienți de răspunderea pe care și-o asumă.

CAUTAM UN PREȘEDINTE

— Situația de azi a conducerii «Juventusului este provizorie sau definitivă?

«Este incontestabil, începe d. Urlățeanu, că un club trebue să aibe un conducător în persoana președintelui, un conducător efectiv și cu răspundere. Ultima adunare generală n'a ales însă pe președinte, pentrucă noi căutăm un alt Brunelli. Cum sunt convins că deezideratul nostru este greu de îndeplinit, este dela sine înțeles că vom rămâne deocamdată în formația actuală de conducere, formație pe care o consider provizorie. Este provizorie făcând bine înțeles abstracție de zicala franceză care spune că «singur provizoriul dăinuește.

SITUAȚIA JUVENTUS-ULUI

— Cum se explică faptul că Juventus a suferit atâtea decepții în campionat?

«E drept, clubul nostru n'a reușit să facă nimic excepțional în primul tur al campionatului. A suferit chiar înfrângeri grele, la cari nu s'au așteptat nici jucătorii și cu atât mai puțin conducătorii. Cert este însă că ele n'au avut corespondent în mijloacele noastre adevărate, ci într'o criză de formă trecătoare, inerentă în sport.

— Cum priviți «Divizia Națională», din punctul de vedere al clubului «Juventus»?

«Divizia Națională este o inovație fericită din toate punctele de vedere. Realizează partide mult mai interesante decât după vechiul sistem al campionatului național și în acelaș timp stârnește un interes infinit superior în massele spectatorilor. Cum beneficiile realizate de cluburi constitue punctul de plecare al progresului atât calitativ cât și cantitativ, este dela sine înțeles că Divizia Națională este astăzi forma de campionat cea mai potrivită necesităților footballului românesc.

«Juventus-ului i s'a făcut însă o mare nedreptate, când a fost preferat înaintea sa un alt club în cadrul Diviziei Naționale.

«Regulamentul era precis: fiecare regiune va da doi reprezentanți în competițiune. Neadmițându-se candidatura «Macabi»-lor din Cernăuți, s'a oferit locul «Unirii Tricolor», pentru merite sportive arătate în decursul timpului. Eu nu contest «Unirii-Tricolor» meritele sale sportive. Din contra, le apreciez la justa lor valoare și declar că sportul bucureștean are în Unirea Tricolor un club de mari nădejdi.

«Dacă însă «meritele sportive» au fost criteriul de apreciere atunci când «Unirea Tricolor» a fost admisă ca cel de al treilea reprezentant în Divizia Națională, e locul să arăt că nici Juventus nu este lipsit de merite. Cei cari cunosc activitatea Juventus ului în decursul anilor, nu mă vor desminți.

CRIZA FEDERALA

— Care este punctul de vedere al Juventus-ului în așa zisa «criză federală»?

«Nu ne interesează! Cert este însă că fricțiunile cari există în momentul de față între cele două foruri oficiale, nu pot duce decât la un singur rezultat: o slăbire a creditului pe care-l acordă opinia publică mișcării sportive în general. Dacă nu acesta este scopul forurilor în conflict, mă întreb dece nu se lichidează mai repede un incident penibil pentru footballul românesc.

«Juventus» a stat întotdeauna departe de fricțiunile oficiale sau particulare și nu se ocupă nici astăzi de ceiace se petrece între U. F S. R. și F. R. F. A.

PROECTE...

— Perspective?

„Pentru la primăvară intenționăm să aducem o serie întreagă de îmbunătățiri arenei noastre. In primul rând vom mări terenul de așa manieră, încât să corespundă jocului tuturor echipelor.

„Nu suntem încă pregătiți pentru matchuri internaționale. Totuși... s'au început „oarecari" tratative cu un mare club italian, și nu este exclus ca de Paști să reluăm seria marilor dispute...".

Deocamdată ne ocupăm de buna formă a echipelor. Pentru aceasta am angajat pe antrenorul Csillag dela Oradea, care sperăm să readucă echipele noastre la forma strălucită din anii trecuți".

AXIOTI INVINGATOR PRIN K. O. LA PARIS

Reprezentantul nostru a dispus de francezul Barjolin

Sâmbătă seara la Paris-Ring, campionul României la categoria semi-grea, Gh. Axioti și-a făcut debutul în Franța, în fața lui Barjolin.

Pentru început nu i s'a dat un adversar consacrat, pentru că la Paris desechilibrul provocat de diferența enormă dintre cerere și ofertă în materie de angajamente pugiliste, a creiat străinilor o situație foarte grea. Barjolin e un bun boxeur francez din seria doua. El a fost încercat cu câteva elemente consacrate. Are la activul său victorii asupra lui Kessler și Laffineur. Axioti dela sosirea sa la Paris, a urmat un antrenament metodic sub supraveghcrea maestrului Alexandrescu, ast fel că în seara matchului deținea o formă ireproșabilă, prezentându-se la 71 kg., în timp ce Barjolin cântărea nu mai puțin de 75.900. Axioti a trebuit așa dar să suporte un handicap de aproape 5 kg.

MATCHUL

Prima repriză. Ambii adversari ezită să înceapă lupta, studiindu-se reciproc. Spre sfârșit, Barjolin lovește destul de anemic, dar suficient pentru a-și asigura avantaj.

Repriza doua. Este foarte puțin animată. Schimburi de lovituri rare, deoparte și de alta. Axioti reușește o contră precisă, urmată de alte două lovituri și câștigă repriza.

Repriza treia. Avantaj pentru Axioti. Matchul ia o alură vie. Reprezentantul nostru reușește toate loviturile pe cari le încearcă.

Repriza patra este foarte vie. Axioti lovește extrem de puternic și reușește să-l debordeze pe Barjolin, care se prăbușește de două ori pentru nouă secunde.

Repriza cincea. Francezul se reface și răspunde destul de viguros atacurilor din ce în ce mai insistente ale lui Axioti. Avantaj Axioti.

Repriza șasea. Ambii adversari lovesc la fel de puternic. Barjolin atacă și primește riposte extrem de puternice. Repriză egală.

Repriza șaptea. Axioti este hotărât să termine. Atacă puternic și reușește un formidabil crochet. Barjolin se prăbușește și nu se mai poate ridica în timpul reglementar.

Axioti este declarat învingător prin k. o.

*

Performanța lui Axioti a făcut o impresie foarte frumoasă și a fost viu aplaudată de public.

Probabil că va fi opus în curând lui Candel, dând deplină satisfacție în matchul de încercare.

*

Pentru ca cititorii să-și poată face o idee de valoarea lui Barjolin, traducem din «l'Auto» cu data de 27 Ianuarie crt. următoarele:

«Barjolin își va face debutul în rândurile semi-greilor mâine seară la «Paris-Ring» când va fi opus campionului României, Axioti. Barjolin și-a făcut o carieră strălucită în categoria mijlocie pe care o părăsește astăzi. El numără decizii asupra lui Bassin, Besneux, Van Haeckel Dhainaut, Romerio, Vermaut, etc... E încă vie în memoria tuturor ultimul său match când n'a fost învins decât de justețe de Candel.

Este deci mai mult decât sigur că Barjolin va ocupa un loc de vedetă în rândurile semi-greilor.

Studenții români la Bardonechia

Reprezentanții noștri au părăsit Capitala

După cum se știe, participarea României la campionatele universitare de sporturi de iarnă dela Bardonechia, a fost periclitată din cauza lipsei fondurilor necesare deplasării. La un moment dat se și renunțase la ideia participării noastre, când a intervenit gestul mărinimos al M. S. Regelui, care aflând cauzele pentru cari România nu va putea lua parte la aceste campionate, a făcut cele de cuviință pentruca echipa studențească română să-și poată respecta angajamentul.

Gestul Suveranului a produs o excelentă impresie în opinia sportivă a țării, care a avut odată mai mult prilejul să aprecieze dragostea pe care o poartă M. S. sportului românesc.

Echipa urma să părăsească țara încă la mijlocul săptămânii trecute. N'a putut însă să urmeze programul stabilit din cauza înzăpezirii trenurilor, așa că a fost nevoită să ia drumul Italiei deabea Sâmbătă dimineața.

Formația noastră universitară a suferit o neașteptată defecțiune. Datorită unei indisponibilități de ultim moment, inginerul Frim n'a putut însoți formația studențească, lucru care constitue un serios handicap pentru culorile noastre.

Echipa care a făcut deplasarea, are următoarea alcătuire:

La slalom: Bodeanu (Cluj), Faur Emil (Cluj), Coja (Cluj), Fratian (București), Tamaș (București) și Ilie Olteanu (Cluj). Această formație, cu excepția ultimului va participa și la probele de coborâre și 18 km.

La 25 km., România va fi reprezentată prin Ilie Olteanu, Faur Emil, Fratian și Faur Zeno (Cluj).

La stafetă vor concura Coja, Bodeanu, Ilie Olteanu, Faur Emil și Faur Zeno.

La bob urma să fim reprezentați de două echipe de câte doi concurenți. Lipsa lui Frim a făcut ca România să fie reprezentată numai prin perechea Puiu Negulescu — Mărășescu. E foarte probabil însă ca cea de a doua echipă să fie alcătuită din frații Ladislau, cari studiază la Turin.

Din cauza lipsei de pregătire a concurenților, nu vom fi reprezentați la probele de patinaj (viteză) și patinaj artistic; deasemeni nici la hockey pe ghiață.

După cum se vede, România este destul de bine reprezentată la campionatele universitare dela Bordenechia, unde vor participa studenții tuturor țărilor din Europa.

Concluziile boxului

Sub acest titlu, cunoscutul publicist d. D. Karnabatt, semnează în «Indreptarea» un interesant articol, pe care-l reproducem atât pentru subiectul abordat, cât și pentru personalitatea distinsă a autorului:

*

Aflu din ziarele sportive, că toți așii boxului nostru, cari se avântă pe ringurile din străinătate, nu culeg decât înfrângeri.

Poate că s'ar găsi cineva, care să pună întrebarea: d-ta, om sedentar și pașnic, care nu faci altceva decât să înșeilezi zilnic articole la biurou, ce conexiune poți avea cu acest sport socotit de naturile ultra-sensibile, și chiar de mardeiași calificați, o sângeroasă barbarie?

Da, mă pasionează boxul. Fiindcă în primul rând, grija, chiar idealul omului normal, este vitalitatea, sănătatea, forța.

Și când cineva a dobândit-o, prin naștere și exercițiu, acest prisos de energie își caută o descărcare. Individual, în sport, atletism, — așa cum l-a practicat cea mai estetă și fină civilizație: Grecia antică, — box și duel, Colectiv, ca organism național, în războiu.

Și mai este o explicație, de ordin psihologic: ori-cine caută o complimentare a firei lui. Se pasionează de ceeace îi lipsește.

Guglielmo Ferrero, în monumentala lui operă de erudiție, distilată în farmecul unui roman, «Mărirea și Decăderea Romei», spune că îndemânaticii și confortabilii burghezi romani manifestau o febrilă pasiune pentru războiu, improvizându-se în doctrinarii și apologiștii actelor eroice.

Apoi individual, între alte multele, mă mulțumesc să citez un caz semnificativ, Maeterlinck e prin excelență un solitar, om de bibliotecă, meditație budistă și superioară creațiune filosofică, poetică și dramatică. Iubește delicatețea florilor, înțelepciunea poetică a albinelor, și cumințenia practică a furnicilor. In singurătatea lui, scrutează, prin prisma poeziei și speculațiilor filosofiei, visul, misterul și elaborările minunate ale subconștientului.

Maeterlinck, cel concentrat în intimitatea florilor, stupurilor de aur și cetățuii furnicilor, în sera caldă a sensibilității și nebulozitatea nordică, e un pasionat al boxului: îl practică cu voluptate.

E paradoxal, dar așa este: tocmai naturile sensitive, de nervi și imaginație, au patima și cultul forței. Eterna nevoie a firei umane de complectare: a dori ceeace nu ai.

Și acum, după ce am arătat că nu este nimic rușinos pentru un intelectual, a avea pasiunea boxului, cu savantele lui brutalități, cu surprizele lui emotive, în cari licărirea sângelui deșteaptă obscura permanență combativă a omului, să revenim la propoziția articolului: așii boxului românesc, atât de cultivați și admirați de publicul nostru, sunt, unul după altul, bătuți pe ringurile străinătății.

Și totuși, neamțul Schmelling înfrânge formidabila energie, știința și arta boxului Americei, patria clasică a acestui sport, prin excelentă al forței pusă în funcțiune de inteligența aplicată.

Max Schmelling zdrobește pe Stribling, care în lunga și glorioasa lui carieră nu cunoscuse nici o înfrângere; scoate din luptă pe Miky Walker, care avea la activul bilanțului lui pugilistic 95 de victorii; iar în matchul cu Sharkey, după afirmarea categorică a unei autorități ca Tuney, a fost un nedreptățit al juriului, fiindcă și-a surclasat adversarul de rasă și stil al genului.

Explicația?

Nu poate fi vorba de cazuri individuale și simple incidente. Cazul Schmelling face parte dintr'un proces istoric, dintr'o formație rasială, cu legături seculare, transmise în cursul veacurilor, dela cauze la efecte.

O națiune de vitalitate, de prielnică formație istorică, de seculară manifestare și creațiune, e superioară în toate afirmările, în toate directivele de la transcendenta speculație filosofică, trecând prin laborator, știință practică și aplicată, industrie și comerț, teatru și artă plastică, ca și muzica, și sfârșind cu manifestările sportive.

Prin prisma acestor simple aforisme, cazul Schmelling se încadrează, ca o verigă firească și logică, în înlănțuirea ce se desfășoară de la Kant, Goethe, Wagner, Bismark, Moltke, până în procesul zilelor noastre.

D. KARNABATT